

Nika Radić (Zagreb, 1968) has been present in the scene since 1992 when she graduated in sculpture from the Academy of Fine Arts in Zagreb and exhibited for the first time at the VN gallery. She also graduated in art history in Vienna in 2008.

After leaving the academy, she has mainly constructed objects and installations in the spirit of modernist abstraction, pursuing the questions of space in an almost architectural way. In the early 2000s, she turned her attention to the performative aspects of the spatial context articulating her interest in interpersonal relations and behaviour with a focus on private and public

Nika Radić – Doma Za intervencije u Stalnom postavu odabiremo suvremene autore u čijim radovima prepoznajemo da se bave pitanjem djelovanja umjetnosti u stvarnom, odnosno konstruiranom okruženju, da reagiraju na sam kontekst komuniciranja umjetnosti te da polaze od promatrača kao aktivnog sudionika umjetničkog procesa. Takva strategija rada na kontekstu i rada s kontekstom koja proizlazi iz interesa za modalitete ljudske komunikacije, vizualne i verbalne, osobne i društvene, upečatljivo je obilježe internacionalne umjetnice Nike Radić.

Međutim, u njenom opusu poveznicu sa Stalnim postavom MUO postoji po sebi i mimo izložbe ili potrebe da se pronađe zajednički nazivnik. Riječ je o temi stanovanja koju muzejski postav podstiče generički, paralelno uz pregled stilova, a Nika Radić je u potrebi osporavanja neutralnosti galerijskog prostora, kroz posljednjih nekoliko godina, povremeno, manje ili više eksplicitno, koristi, izlaže i zapravo ne gubi iz fokusa (izložbe Private View, Berlin, 2015.; Other people's space, Milano, 2008.; Biografija, Galerija Waldinger, 2009.; Out of Place, Galerie Traversée, München, 2010., videoinstalacije na temu Prozori, 2006.-2008.; videoinstalacija Ustajanje, 2005./06. višekratno prikazana u galerijskim i javnim prostorima u Hrvatskoj i inozemstvu).

Unutar teme stanovanja, a treba naglasiti da se stantuje i u jeziku, raspliću se i dva ključna autorska interesa. Kroz pitanje korištenja prostora i stvari kojima smo okruženi općenito je zahvaćena ideja oblikovanja privatnosti, dakle kontrole prostora, ne samo u smislu definiranja okruženja, već i provođenja svakodnevnih praksi - rituala samoodržavanja. Paradoksalno, stanovanje se tiče mehanizama izolacije i zaštite kojima zona intimnosti ogradijemo od javnog djelovanja u potrebi za osobnom slobodom. Tako dolazimo do pitanja ljudske komunikacije kao procesa čija se interaktivnost objelodanjuje kroz preklapanje privatnih impostacija sa sferom javnog života. Aktualnost pristupa Nike Radić počiva na činjenici da je sveprisutnost digitalne tehnologije omogućila afirmaciju društvenih mreža kao foruma gdje privatno postaje javno, dok se zahvaljujući popularnosti televizijskog koncepta reality showa sfera javnog i

contemporary artists in the permanent exhibition muo
suvremenim umjetnicima u stalnom postavu muo

Office for Education, Culture and Sport of the City of Zagreb.
The exhibition has been financially supported by The Municipal
Sports Association, Culture and Sport of the City of Zagreb.
Izložba je realizirana uz finansijsku podršku Gradske sportske rade za

društvenog drobi u nepovezan niz privatnih rituala, što komunikacijske uloge smješta u područje egzibicionizma i vojerizma. Iz ovog proizlazi posezjanje autorice za digitalnom tehnologijom i videoinstalacijama, u namjeri modificiranja javnog prostora u privatni i obrnuto, te preobražaja fizičkog u virtualni komunikacijski prostor. U središtu kritičkog ispitivanja granica između javne i privatne komunikacije stope dva povezana pitanja: kako prostor uvjetuje ponašanje i mogućnosti komunikacije odnosno kako se kreira odnos rada s publikom.

Serijska radova koja autorica izlaže u MUO bavi se preplitanjem privatnog i javnog života, što čini vidljivom medusobnu uvjetovanost privatne svakodnevice pojedinca i širih društvenih kretanja, vanjskih okolnosti zbog kojih su se predmeti zatekli u muzeju. Jasno da prostorne instalacije Nike Radić u muzeju nailaze na plodno tlo jer je muzejski postav sam po sebi konstrukt kolektivne memorije stavljen od fragmenata - odabranih predmeta, izvorno nepovezanih, koji dolaze iz različitih konteksta. Slična konstrukcija s nezajeljenim šavovima otkriva se i kod autorice u nekim ranijim radovima kroz koje otvara uvid u potencijalna propadališta nerazumijevanja u koja upadamo kad smo zakinuti za bilo koju razinu doživljjava naše višekanalne audiovizualne komunikacije (Vernissage, Za Cocteau...).

U muzejskom postavu, koji prezentira umjetničku kulturu kroz kulturu opremanja stambenih prostora, a pod imperativom kriterija umjetničkog stila i tipologije, nedostaje upravo prijenos iskustva koje nadilazi sferu vizualnog usvajanja sličnosti ili razlike među izloženim predmetima. Zato Nike Radić konstruira audiovizualni doživljaj stanovanja u muzeju, prikazivanjem svakodnevne egzistencijalne rutine kroz niz intimnih scena-situacija kao što su budjenje, pranje, odjevanje, hranjenje ili odmaranje. U pojedinim prostorijama na putu do Renesance do Dizajna vidimo Nikine fotografske autoportrete u prirodnjim veličinama što joj omogućuje da se odabranim muzejskim eksponatima koristi kao rekvižitima u obavljanju svakodnevnih radnji, koncipirajući ambient udvojene prostornosti – realne i virtualne, pri čemu se upravo virtualna dimenzija otkriva kao domena udomaćenog subjekta koji ovladava stvarima, ostvarujući s njima bliskost. Na taj način autorica virtualno funkcionalizira predmete u njihovoj izvornoj ulozi, a kroz audit radove, koji u ovaj intimni zaklon propuštaju zvukove uličnih nemira, uz dopuštene asocijacije na političke prosvjede i rat, mrsi slojeve ne samo općenito javnog života u pozadini intime, već i suvremene zbilje. Graničnost konstruirane situacije proizlazi iz zaglavljenoštijeg negdje između realnosti i mogućnosti. Kopka nas ostvariost te mogućnosti i taj dojam narušava nedirutost muješkog svijeta i načima opnu koja štiti muješke predmete od ljudi i muješki postav od životnih promjena. Izoliranost je muješka konvencija iz koje proizlaze sve ostale, a Nika Radić svojim postupkom iskušava fleksibilnost postavljenih granica – od restrikcija koje se odnose na ponašanje posjetitelja do pitanja zaustavljenog vremena i statičnog prostora.

Jasmina Fučkan

Nika Radić – At Home For the interventions in the museum's permanent exhibition, we chose authors whose work we recognize as engaged in the way art affects real or constructed surroundings, authors who react to the context of art as communication and who understand the viewer as an active participant within the artistic process. Such combined strategies of working on the context and working with the context that evolve out of an interest in the modalities of human communication, visual and verbal, personal and social, are notable characteristics of the international artist Nika Radić.

However, there is a link to the museum's permanent exhibition in her oeuvre in itself, regardless of the exhibition and unaffected by any need to find something in common with it. This link is the topic of living, which the museum exhibition generically displays, in parallel to a stylistic overview. Nika Radić, in order to deny the neutrality of the gallery space, is more or less explicitly using it, exposing it and actually never losing sight of it at all during past several years (the exhibitions Private View, Berlin, 2015; Other people's space, Milano, 2008; Biografija, Galerija Waldinger, 2009; Out of Place, Galerie Traversée, München, 2010, video installations with the topic Prozori, 2006-2008; video installation Getting Up, 2005/6 shown several times in gallery and public spaces in Croatia and abroad).

Within the topic of living, and one should mention that one lives also in a language, the author's two main interests emerge. The question of how we use space and things around us, in general encompasses the idea of the shaping of privacy, hence the control of the space not only in the sense of defining the environment, but also in conducting daily practices - rituals of self preservation. Paradoxically, this living also concerns itself with the mechanisms of isolation and protection that we use to shield ourselves from public activities, in need of personal freedom. We thus arrive at the question of human communication as a process whose interactivity reveals itself through the overlapping of private settings with the public sphere. The actuality of Nika Radić's approach lies in the fact that the omnipresent digital technology enables the social networks to establish themselves as forums where the private becomes public. Due to the popularity of the television concept of reality shows, the spheres of the public and private fall to pieces with numerous private rituals that place the roles of communication within the realm of exhibitionism and voyeurism. This is where the author's reaching for digital technology and video installations comes from, as she aims to modify the public space into a place of privacy and vice versa, and as she transforms the physical into a virtual communication space. At the centre of the critical examining of the borders between the public and private communication, there are two connected questions: how does a space determine behaviour and the possibilities of communication or rather how does one create a relationship in order to work with the audience.

communication. The selection of video and spatial installations that is presented here shows a continuity in her examining the borders of private and public life.

At the same time, these works create situations that manifest themselves as borderline for the possibility, or success, of the transfer of messages and their reception.

The series of works that the author is exhibiting at the Museum of Arts and Crafts tackles the question of both private and public life and in so doing reveals several points: the interference of the private daily life of the individual and wider social movements, circumstances outside that have resulted in the fact that those objects are now to be found in the museum. It is clear that Nika Radić's spatial installations fall on fertile ground as a museum exhibition in itself is a construction of collective memory built with fragments - chosen objects, originally unrelated, that come from different contexts. A similar unhealed, stitched construction is to be found in some of the author's earlier works that allow an insight into potential black holes of misunderstandings that we fall into when we miss any of the experience levels that make up our multichannel audiovisual communication (Vernissage, For Cocteau...).

The museum exhibition that presents visual arts culture through the culture of how living space is furnished, under the imperative of artistic style and typology criteria, misses exactly the transfer of experience that is beyond the sphere of a visual appropriation of similarities and differences between the exhibited objects. This is why Nika Radić constructs an audiovisual experience of everyday life within the museum, by showing the daily routines of existence through a series of intimate scenes/situations like getting up, washing, getting dressed, eating or resting. In certain rooms between the Renaissance and Design we see Nika's life size photographic self-portraits which enable her to use museum exhibits as props in her daily tasks while envisaging an environment of double spatiality - the real and the virtual. This exposes the virtual dimension itself as the domain of the homely subject that rules over things, making them intimate. The author thus visually gives the objects a function in their original role whilst also employing audio and thus letting the sound of civil disorder from the streets reach into this intimate shelter. Allowing for political demonstrations and war associations, she messes with the levels of not only public life in general, but also those of contemporary consensus reality. The borderline constructed situation emerges due to being stuck between the reality and the possibility. We are intrigued by the possibility that it could be realized and this feeling is disturbed by the intactness of a museum world that cuts into the skin, protecting the objects in the museum from people and the exhibition itself from changes in life. Isolation is a museum convention that all others come from, thus Nika Radić uses her approach to examine the flexibility of preset borders - from restrictions placed upon how visitors may behave, to the questions of how time and static space are suspended.

Jasmina Fučkan

Kojima se ne slazeđemo. U javnom prostoru možemo biti politični.

ne pozajme. Tamo možemo pozdraviti sve, zadovoljiti se i održavati komadake s ljudima s pozajmem. Tako je u njenom stvari u nešto istočno nešto primeti i kofati. Ili nude još stvari tako da bi se u njemu stvari u nešto istočno nešto primeti i kofati. Koji nešto izuzeti?

Nase državice se predočasno istovremeno bilo uživati privatnosti i privavnosti, a koliko trebamo i privavnosti.

S druge strane trebamo javni prostor. Trebamo ga barem toliko, koliko je privavnosti i privavnosti.

Naša je privavnost uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti. Uživati privatnosti uživati privatnosti.

Uživati privatnosti uživati privatnosti. Už

nika Radić doma / at home

When people ask us what we do in our lives, we usually answer with some sort of a description of an activity we were trained to do one that someone is paying us to do, or one that we are particularly interested in. We don't tell them that we spend most of our time sleeping, eating, washing ourselves, in a word keeping our organisms alive and bringing them to a socially acceptable state.

Usually, we spend this part of our lives at home. Perhaps we eat out with friends, maybe we travel and then sleep in spaces we use only temporarily, but we need a space of our own that we can isolate ourselves in. That space can even be mobile, it is often provisional but at the time we are using it, it is intimate and we spend many hours in it every day. Some spend a minimum of time at home, they sleep, have a shower and off they go, but even that would add up to almost half of our entire life.

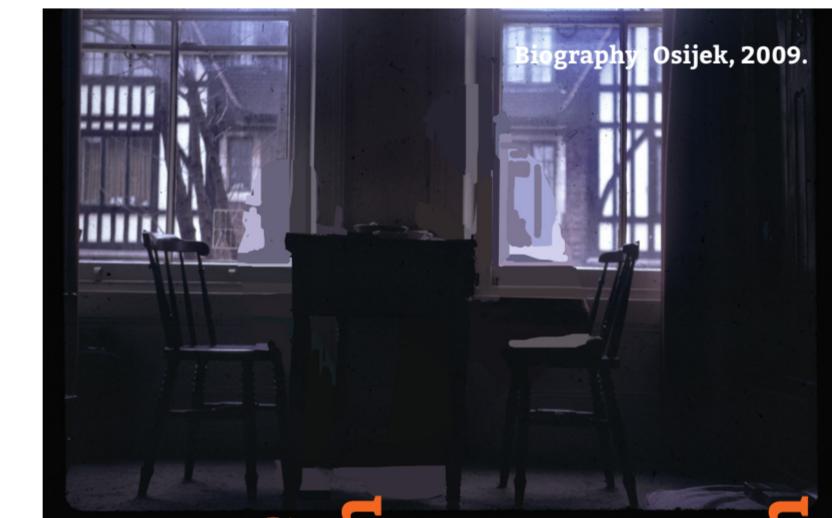
Some maintain that space themselves, they cook there, entertain friends or even work at home, but in our society only the homeless don't have it and nobody becomes one from their own free will. Not only is the horror of not having a space of one's own there, it is terrifying primarily because of a complete loss of privacy.

When I walk past a homeless person sleeping on the street, my first impression is of intruding into someone else's private space. Right now, the fear of the loss of privacy seems to spread on many other levels as well. We don't want other people to observe us in many situations that are considered intimate enough that even a list of them here would be thought of as indecent.

On the other hand we need also a public space. We need it just as much as we need the private one. As a society, ironically enough, we are at the same time also worried about the loss of public space, a space that can be used by anyone and that is not there for someone's commercial gain.

We need that space so we can meet people we do not want at home, but also new people we don't yet know. This is the space where we can get to know the world, have fun, and stay in touch with people we don't agree with. We can also be political in public space. We can demonstrate, show our dissatisfaction and, if there is no public space, we can only harmlessly show our discontent virtually from our private spaces. But we also don't want the public space to enter the private one. The borders we established between the private and the public have a long cultural tradition. They differ slightly from culture to culture, but they are always there. However, if the borders start changing, or even worse, disappearing, we feel a sense of crisis. We protect our privacy, not only from nosy observers, but also from any sort of physical invasion. If the outside world, uninvited, starts entering our home, we know we are in trouble. We might simply be in trouble, because we willingly opened the doors of our intimacy to strangers, but very often, if the public starts entering our homes, it is a sign that things are getting tough out there.

Nika Radić

For Cocteau, 2006./07.

Getting up, München 2010.

At home, MUO, Zagreb, 2015./16.

Vernissage, Novigrad, 2012.

How we understand each other is similar to how we understand images, which is the same as how we understand art. All of our understanding depends mainly upon what we already know. Bear that in mind as you look further.